

uhyggelig til Mode derved. Det er jo nu en Gang saa, at vi længe og paa mange Maader med Glæde have set hen til den Udvikling, der er foregaaet inden for vor Hesteavl, navnlig og særlig den jyske. Vi have stadig set Beretninger i Bladene, det er gaaet Slag i Slag om de svimlende Priser, der ere betalte for Hingste, Priser paa 10,000, 15,000, 20,000 Kr. og derover. Det er ikke underligt, tværtimod ganske naturligt, at de derved have dannet sig den Forestilling, at vor Hesteavl var i en rivende Fremgang, og at der var glimrende Udsigter for dens Fremtid. Jeg tror imidlertid ikke, at det nytter noget at vugge sig i Illusioner, der forsvinde, naar man nøgternt ser paa Forholdene, saaledes som de i Virkeligheden ere. Og hvorledes ere nu disse Forhold faktisk, rent nøgternt set? Ja, jeg tillod mig i Gaarsmødet at fremstille min Formening derom, og jeg vil gerne samle Hovedpunkterne i min Fremstilling i nogle korte og bestemte Spørgsmaal. Jeg vil da for det første sige: Er det urigtigt, at Værdien af vor Hesteeksport er stadig synkende? For det andet: Er det mindre rigtigt, at Sporvejsdriftens Overgang til Elektricitet har berøvet os nogle af vore bedste Kunder for vore bedste jyske Heste? For det tredje: Har jeg haft Urret, naar jeg i Gaar hævdede, at den Automobilisme, der nu synes at ville tage saa stærk Fart i bedste Fald ikke kan fremkalde en større Efterspørgsel efter Heste? Og endelig: Er den Toldfare, jeg fremstillede som nærliggende for vor Hesteeksport til Tyskland, kun et Skræmmebillede, opstillet af mig? Hvis man kan paavise disse Punktets Betydningsløshed, vil ingen kunne glæde sig mere derover end jeg, men hvis man ikke kan det, saa gad jeg gerne spørge: hvad saa? Frankrig har alt i flere Aar været toldlukket for os. Bliver det samme Tilfældet med Tyskland, som der er den mest nærliggende Udsigt til, hvor kan saa vor Hesteudførsel gaa hen? Jeg tillader mig at spørge saavel den højtærede Landbrugsminister som andre ærede Medlemmer, om de ville kunne give Anvisning i saa Henseende. Island, Norge, Sverige og fremfor alle Lande Rusland oversvømme os jo med Masser af Heste. Det er ikke længere siden end i Forgaars, at jeg læste i et Blad, at alene en dansk Hestehandler i det sidste Aar havde indført 6,000 russiske Heste her. Det er maaske overdrevent; man kan jo betragte det som saadant, men sikkert nok er det, at disse Lande, jeg her nævnedes, ville

være meget daarlige Afsætningssteder for vore Heste. Jeg ser derfor ikke rettere, end at vi med Hensyn til vor Hesteavl maa være henviste til vort Hjemmeforbrug, derunder selvfølgelig ogsaa Hærens Remontering. Men nu er det saa, at den Hestetype, som vil være den mest egnede derfor, neppe er den, som vi nu have søgt at fremstille, og som kræves til vor tyske Eksport. Det turde derfor ligge nær, om man tog Skéen i den anden Haand, og om man baserede vor Hesteavl og de nuværende store Hingstepremier paa en helt anden Basis, paa en helt anden Boug end den, vi hidtil have opereret med. Men hvis dette er saa, saa tror jeg, og mine ærede Medforslagsstillere med mig, at det vilde være højst forstandigt og klogt i Tide at sætte en lille Stopper for den store Præmievej, vi hidtil have bevæget os paa. Det er den Hovedbetragtning, der har gjort sig gældende hos os, og som har ledet os til at stille Ændringsforslag under Nr. 23.

Jeg vender mig nu i Anledning af det samme Ændringsforslag til den højtærede Landbrugsminister, der i Gaar i sine Udtalelser ganske vist indrømmede mig, at Betydningen af vor Hesteavl slet ikke taalte nogen som helst Sammenligning med Betydningen af vor Kvægavl. Men alligevel mente han, at det paa ingen Maade gik an at sætte Statstilskuddene i Forhold til denne Betydning, og han gjorde opmærksom paa, at man vel maatte være klar over, hvor uhyre meget vanskeligere og besværligere og bekosteligere et Hingsteopdræt var end et Tyreopdræt; han tilføjede endogsaa: end det at opdrætte Høns. I saa Henseende har den højtærede Landbrugsminister ubetinget Ret, særlig, ganske særlig for Hønsenes Vedkommende. Men jeg turde dog maaske gøre opmærksom paa, at den Forskel, der hidtil har været mellem Vanskeligheden ved at opdrætte en Hingst og en Tyr, denne store Forskel er nu i høj Grad i Aftagende. Det er saa heldigt, at den højtærede Landbrugsminister, der selv er saa landbrugskyndig, ved, at det nu er ganske overordentlig store Fordringer, der stilles til en Tyr comme il faut. Den maa ikke alene have en smuk, stærk, symmetrisk Bygning, den maa tillige kunne fremvise en god Stamtavle, en Afstamning fra en rig Mælkerace. Og selv det er ikke længere nok, nu maa den ogsaa vise, at den nedstammer fra en Race, der giver fed Mælk. Og naar alle disse Fordringer skulle fyldestgøres, kan det maaske blive næsten — jeg siger blot